

MNE TÄNUPREEMIA: „Jüri Alperteni li muusika üks osa tema hingamisest.“

kkasid probleemid tekkima ja oli vaja tõsiselt võidelda, siis seda Jüri ka tegi. See oli kangelaslik võitlus.“

See oli väga ootamatu,“ räägib sihtkapitali esimees Marje Lohuaru.

„Sihtkapitali nõukogu otsustas, et me ikkagi soovime Jüri Alperteni avaldada tänu. Kuna meil on võimalus anda välja tunnustuspreemia, siis antud juhul me nimetame seda tänuks. Me tõesti tahame teda tänada. Nii et lisaks tavapärasele kümnele preemiale on meil nüüd üks-teist,“ ütleb Lohuaru.

Ta märgib, et Jüri Alperten on mällu sööbinud eelkõige väga hea muusikuna. „Tema tegevus dirigendina oli laiahaardeline. Ta õpetas ka noori muusikaakadeemias ja juhatas Pärnu linnaorkestrit. Aga kõige rohkem meenub temast see, et ta oli väga soe ja südamlik inimene. Igasugustes olukordades nägi ta ikkagi elu päikeselist poolt. Sellisena on ta meie mällu jäädvustunud ja ma arvan, et kogu muusikaringkond väga soovib seda tänu rahvusvahelisel muusikapäeval väljendada.“

Rahvusoper Estonia peadirigent Arvo Volmer räägib kolleegi meenutades, et dirigendina oli Alperteni poeetilisus ja impulsiivsus kõikidele näha, inimesena oli ta aga üsna salapärane ja mõistatuslik. „Muusikaalsusest tal puudu ei tulnud. Ta oli

kadestamisväärselt andekas ja poeetiline natuur, väga hea inimene, ei tahtnud kunagi kellelegi halvasti öelda. Aga Jürist inimesena ma palju ei teagi, kuigi oleme väga kaua kõrvuti kulgenud. Ta oli küll lõbus ja talle meeldis inimestega suhelda, aga mis selle taga toimus, võib-olla paljud ilmselt aru ei saanud ja mina kuulun nende hulka.“

Muusika aitas võitluses haigusega

Volmer märgib, et Alperten oli mitmekülgne muusik ja ka väga hea pianist. „Aga ma ei ole teda näinud end ise eksponeerimas, ta oli sügavalt tagasihoidlik. Muidugi mitte muusikaliselt tagasihoidlik. Muusikas armastas ta väga suuri elamusi ja kujundeid. Aga ta ei pressinud enast peale, ta ei olnud halvast mõttes karjerist. Muidugi talle meeldis, kui oli tähelepanu ja teda hästi vastu võeti, aga ta ei olnud inimene, kes oleks tahtnud jõuliselt võitluse minna oma eesmärkide nimel,“ räägib Volmer. „Kunagi ütles Eri Klas, et dirigendil peab olema juhatajastahet, pidades silmas just vägede juhtimist ja korraldamist. Jüri oli pigem kuulaja ja püüdis omalt poolt teha kõik, et asjad kulgeks hästi.“

Tagasihoidliku ja eraelu rohkem endale hoidva inimesena ei teinud Alperten ka oma raskest haigusest juttu rohkem kui vaid mõne tööülesande ümberkorraldamiseks vajalik oli. „Kui oli vaja haiglasse protseduuri minna, andis ta sellest teada, aga rohkem ta oma haigusest ei rääkinud,“ räägib Volmer ja lisab, et kevadel, kui Alperten oli haiguse tõttu töölt eemal, palus ta temal veidi ühe oma õpilase tunde teha. „Aga mingit kurtmist ega hädaldamist ei olnud. Ta näitas meile oma head tuju. Olin kindel, et küll ta saab haigusest võitu, ta oli ju nii tubli. Kui haigusega hakkasid probleemid tekkima ja oli vaja tõsiselt võidelda, siis seda ta ka tegi. See oli kangelaslik võitlus. Need eluaastad, mis ta juurde sai, on ikkagi suuresti tema enda teene.“

Volmer räägib, et just muusikaga tegeldes tundis Alperten end kõige paremini. „See tõmbab adrenaliini käima, ilmselt oli see talle ka füüsiliselt selline hetk, kus ta ei pidanud mõtlema oma haigusele. Kevadel vesteldes ütles ta, et teadmine, et temaga Estonias arvestatakse ja et ta on saanud oma tööd jätkata, ongi hoidnud teda positiivsesena. Aga siis juunikuus ütles, et

„Kevadel vesteldes ütles ta [Jüri Alperten], et teadmine, et temaga Estonias arvestatakse ja et ta on saanud oma tööd jätkata, ongi hoidnud teda positiivsesena. Aga siis juunikuus ütles, et ärge kevadeks mulle enam midagi planeerige.“

Arvo Volmer

Ilmar Saabas/Ekspress Meedia

ärge kevadeks mulle enam midagi planeerige.“

Volmeri kõige viimane kohtumine Alperteniga oli kaks nädalat enne tema surma teatris proovis. „See jäigi tema viimaseks prooviks,“ sõnab Volmer.

Vanemuise peadirigent Risto Joost, kes on õppinud Alperteni juures orkestri dirigeerimise aluseid, kirjeldab kunagist õpetajat kui väga sooja ja sõbraliku inimest. „Ma ei ole teda kordagi näinud isegi natuke ärritumas. See ei tähenda, et ta seda ei võinud tunda, aga see ei paistnud välja.“

Joost rõhutab Alperteni suurt musikaalsust: „See on selline orgaaniline musitseerimine, mida kohtab üliharva. Tema jaoks muusika oli üks osa tema hingamisest. Ta oli nii dirigeerides kui ka väljaspool kontserdi- või proovisaali samasugune, sama orgaanika oli temas kogu aeg.“ Joost ütleb, et Alperteni muusikaline

tunnetus oli nii võimas, et tema käes kõlas igasugune muusika väga loomulikult, voolavalt ja loogiliselt. „See on geniaalsuse tunnusmärk,“ sõnab Joost.

Pedagoogina oli Alperten tema sõnul äärmiselt professionaalne ja tajus täpselt ära, mida igahel on vaja. „Põhialused, mis ta andis, olid nii olulise sisuga, et tuletan neid siimaani meelde.“

Suurepärane ladus jutustaja

Joost meenutab, et lahkunud dirigent oli ka legendaarne oma säravate, huumori ja pisukese ironiaga pikitud lugude jutustamise ja elufilosoofiliste tähelepanekute poolest. „Mul praegu ei meenu küll ühtegi, aga ütlesin üldiselt, et igas tema proovis ja igas kohtumises temaga oli midagi meelde jäävat.“

Alperteni õpilane muusikaakadeemias, Estonia dirigent Lauri

Sirp peab end tema õpilaseks siiani, olgugi et pärast oldi juba kolleegid. „Tema olemus oligi muusika suure algustähena. Ranne tal kogu aeg toimetas, tundus, et muusika voolas temast kogu aeg läbi.“

Sirp iseloomustab Alperteni samuti kui väga sooja inimest. „Ta oli suurepärase, kirjanduslikult ladus jutustaja. Ja tema juttudes oli alati tõetera sees. Muidu ta kriitiline ei olnud, aga oma kogemusest tean, et kui kolleegina olen küsinud tema arvamust, võis temalt kuulda karmi tõde. Aga ka head ei jätnud ta kunagi ütlemata.“

Sirp teab, et töö oli Alpertenile palsamiks, mis aitas hoida reel ka viimastel rasketel haigusaastatel. „Haigusest hoolimata tegi ta viimased aastad oma tööd edasi vapustavalt heas toonus. Ta oli suurepärase loomingu vormis ja minu meelest ta nautis igat hetke muusikas. Tema jaoks oli suur motivatsioon end muusikas väljendada. Ma kardan, et koroonakriis ja pikk paus teatrist võiski talle lõpuks saatuslikult mõjuda.“

Sirp on aga veendunud, et Jüri Alperten ja Estonia on lahutamatud veel väga pikaks ajaks. „Estonias on siiani tunda tema kohalolekut ja ma arvan, et see ei kao kuskile.“

Unustamatu Mister X
Kontsert-meenutused Georg Otsast

Katrin KARISMA
Hanna-Liina VÕSA
Lauri LIIV
Reigo TAMM (RO Estonia)
Johan RANDVERE

07.10 kl 19 TÜRI Kultuurikeskus • 08.10 kl 19 LAITSE Graniitvilla
09.10 kl 19 VÕRU Kultuurimaja Kannel
15.10 kl 19 TALLINN Von Glehni Teater • 17.10 kl 17 VIHULA Mõis

Piletid Piletilevi ja Piletimaailma eelmüügist 20 €, kollektiivtellimused tartukontsertkorraldus@gmail.com
www.kontsertkorraldus.ee | info +372 505 9625

Tartu Kontsertkorraldus

Kaire VILGATS
Paul NEITSOV

Tähtede poole

Piiratud kogus pileteid müügil Fientas, Piletimaailmas ja Piletilevis.

www.kontsertkorraldus.ee
info +372 505 9625

18.10 kell 17 LAITSE Graniitvilla • 22.10 kell 19 RANNU Rahvamaja (piletiinfo 516 5815)
25.10 kell 18 NÕMME Kultuurikeskus • 05.11 kell 19 VÕRU Kultuurikeskus • 06.11 kell 19 PÄRNU Nooruse Maja
07.11 kell 19 SANGASTE Loss • 01.11 kell 19 SAKU Mõis • 13.11 kell 19 PUURMANI Mõis (piletiinfo 5825 8439)
14.11 kell 19 ARENSBURGI restoran • 18.11 kell 19 TARTU ERMi Hurda saal
19.11 kell 19 TALLINN Rahvusraamatukogu suur saal • 28.11 kell 17 VIHULA mõisa kontserdisaal

Tartu Kontsertkorraldus